24-06-2016 ప్రాత: మురళీ ఓంశాంతి రివైజ్: 15-12-1963 "మాతేశ్వరి" మధువనము

(మాతేశ్వరిగారి పుణ్యస్మృతి దినాన క్లాసులో వినిపించుటకు మాత జగదంబగారి మధుర మహావాక్యాలు)

" సుఖ దు:ఖాల బాధ్యత కర్మలదే "

సుఖ-దు:ఖాల జీవితం కర్మల ఆధారంతో ప్రాలబ్ధ రూపంలో నడుస్తుందని మనుష్యులకు తెలుసు. మొదటిది కర్మ. కర్మల ప్రాలబ్ధం సుఖము లేదా దు:ఖం రూపంలో అనుభవించాల్సి ఉంటుంది. కనుక సుఖము మరియు దు:ఖాల సంబంధము కర్మలతో ఉంటుంది. కర్మను ఎవ్వరూ అదృష్టమని అనరు. చాలామంది అదృష్టంలో ఎలా ఉంటే అలా అని భావిస్తారు. కనుక సుఖ-దు:ఖాలను అదృష్టంగా భావిస్తారు. అదృష్టాన్ని భగవంతుడు తయారుచేశాడని లేక ఇంకెవరో తయారు చేసినట్లు భావిస్తారు అందువలన అదృష్టంలో ఏది ఉంటే అదే జరుగుతుందని భావిస్తారు. అయితే ఈ అదృష్టాన్ని ఎవరు తయారు చేశారు? అనేది అర్థం చేసుకోవడం చాలా అవసరం. అదృష్టాన్ని పరమాత్మ తయారు చేశాడా? లేక అదృష్టం ముందు నుండే తయారై ఉందా? ఇటువంటి అదృష్టాన్ని నేను తయారు చేసుకున్నాను కనుక సుఖ-దు:ఖాలను కూడా నేనే అనుభవించాలి. సుఖ-దు:ఖాలను తయారు చేయువాడు పరమాత్మ అయితే కాదు కదా! తన కర్మలు మరియు కర్మలు చేసేవాడు కూడా మనిషే కాబట్టి రెస్పాన్సిబిలిటీ(Responsibility) తనదే అయ్యింది. ఏమి చేస్తారో, అది అనుభవించాలి, ఎవరు చేస్తారో వారు పొందుతారు - ఇది సాధారణంగా వాడే సామెతే కదా. భగవద్గీతలో కూడా - జీవాత్మ తనకు తానే శత్రువు, తనకు తానే మిత్రుడు అని ఉంది కదా. నేను మీ శత్రువును లేక మీ మిత్రుడను అని భగవంతుడు చెప్పలేదు! జీవాత్మ తనకు తానే శత్రువు, తనకు తానే మిత్రుడు కనుక తనతోనే శత్రుత్వము మరియు తనతోనే మిత్రత్వము చేసేవారెవరు? స్వయం మనుష్యులే? అందువలన సుఖ-దు:ఖాల బాధ్యత స్వయం మనుష్యులదే అనే విషయం ఇంత స్పష్టంగా ఉంటే, మాకు దు:ఖము కలగాలని ఎందుకు కోరుకోరు! ఏ రూపంలో దు:ఖము కలిగినా, దానిని పారద్రోలడానికి ప్రయత్నిస్తారు. ఏవైనా యుద్ధాలు మొదలైనవి జరుగుతూ ఉంటే వాటిని సమాప్తం చేసేందుకు ప్రయత్నిస్తారు. ఇందులో అకాలమృత్యువు సంభవించి ఎవరైనా మరణించినా దు:ఖం కలుగుతుంది. అప్పుడు ఇలా ఎందుకు జరిగిందో తెలియదని అనుకుంటారు. అందుకే మనుష్యులు ఉద్వేగంతో భగవంతుని కూడా తిట్టడం ప్రారంభిస్తారు. ఇప్పుడు మీరు ఏ ఏ కష్టాలు ఎదుర్కుంటున్నారో, అకాలమృత్యువులు సంభవించాయో అవన్నీ భగవంతుడే చేశాడా? నాకు రోగం రూపంలో వచ్చిన దు:ఖం కూడా భగవంతుడే ఇచ్చాడా? ఈ యుద్ధాలు-పోట్లాటలు, ప్రపంచంలో దు:ఖానికి ఏ ఏ కారణాలున్నాయో అవన్నీ భగవంతుడే చేశాడా? అరే! భగవంతుడిని దు:ఖహర్త-సుఖకర్త అని అంటారు. అందుకే ఏదైనా దు:ఖం వస్తే వారినే స్మృతి చేసుకుంటారు. శరీరానికి రోగం వచ్చినా ఓ భగవంతుడా! అంటూ వారికే చెప్పుకుంటారు. దు:ఖంలో వారినే స్మృతి చేస్తారు. ఒకవేళ వారే దు:ఖాన్నిస్తే, దు:ఖమిచ్చేవారిని ఏం చెయ్యాలి? చెప్పండి. దు:ఖమిచ్చేవారిని స్మృతి చేస్తారా? అయితే ఇది కూడా ఆలోచించాలి - దు:ఖ సమయంలో వారు గుర్తు వస్తే, ఆ దు:ఖాన్ని వారు ఇచ్చారని అనలేము. ఇది కూడా అర్థం చేసుకోవలసిన విషయం. తప్పకుండా వారి సంబంధం మనతో ఉంది, అందుకే స్మృతి కూడా చేస్తాము కానీ అది

దు:ఖమిచ్చే సంబంధం కాదు ఏదో మరో సంబంధమై ఉంటుంది.

ఈ దు:ఖానికి కారణము మరియు రెస్పాన్సిబిలిటీ ఏదైతే ఉందో దానికి ఇంకా ఎవరైనా ఉన్నారా? ఇంకా మూడవ వారు అయితే ఎవ్వరూ లేరు. ఒకటి నేను, రెండవవారు నా రచయిత. అంతే. ఇరువురమే కదా! ఒకటి నేను, వారి రచన అనండి లేదా సంతానం అనండి, మరొకరు తండ్రి. కనుక తండ్రి రెస్పాన్సిబులా(కారణమా) లేక నేను రెస్పాన్సిబులా? కానీ నా వద్దకు దు:ఖం వచ్చినప్పుడు నాకు ఎలా కనిపిస్తుందంటే, బహుశా ఇది కూడా నాకు భగవంతుడే ఇచ్చాడేమోనని అనిపిస్తుంది. ఏదైనా వారి ఇష్టానుసారం జరుగుతుంది అని అనేస్తాము. కానీ వారు నా సుఖదాత అని ఆంతరికంలో ఆత్మనైన నాకు తెలుసు. ఉదాహరణానికి సుఖము కొరకు, ఓ భగవంతుడా! నా దు:ఖాన్ని దూరం చెయ్యమని వారిని వేడుకుంటాము. అప్పుడప్పుడు భగవంతుడా! నా ఆయుష్షు పెంచమని కూడా వారిని అడుగుతాము. చూడండి, ఆయువు కొరకు కూడా వారిని వేడుకుంటాము. కనుక ఆయువు విషయంలో గానీ, దు:ఖము విషయంలో గానీ, శరీరిక రోగం విషయంలో గానీ, ఏవైనా యుద్ధాలు, జగడాల విషయంలో గానీ, ఇటువంటి అశాంతి కారణాలు వచ్చినప్పుడు భగవంతుడినే వేడుకుంటాము. ఎవరైనా పిల్లల బుద్ధి సరిగ్గా లేనప్పుడు స్వయం మనమే భగవంతుడా! వీనికి మంచి బుద్ధి ఇవ్వండి అని భగవంతుడినే అడుగుతాము. కనుక బుద్ధి ఇవ్వమ్మని కూడా వారినే వేడుకుంటాము. కనుక ఏ కారణంగా కష్టం కలుగుతూ ఉందో, అందులో కూడా వారినే స్మృతి చేస్తాము, ఆ కష్టం తొలగించమని వారినే వేడుకుంటాము. కనుక కోరినది ఇచ్చే దాత కూడా వారే కదా! మనకు సుఖమిచ్చేది కూడా వారే. అందుకే వారినే వేడుకుంటాము కనుక ఈ విషయాలన్నిటి నివృత్తికి చికిత్స వారి వద్ద ఉంది, అందుకే ఏదైనా జరిగితే, “ఓ మై గాడ్” అని అంటారు.

అర్థము తెలిసినా తెలియకున్నా, తప్పకుండా భగవంతుడు ఉన్నాడు. వారు ఎవరో, ఏమిటో ఎవ్వరికీ తెలియదు కానీ లోపలి నుండి ‘భగవంతుడా!’ అని వెలువడ్తుంది. కనుక చివరికి మనము ఎవరిని స్మృతి చేస్తామో వారికి, మన దు:ఖాలన్నిటికీ ఏ సంబంధముందో ఆ విషయాలను కూడా అర్థం చేసుకోవాలి. వారేమైనా దు:ఖ దాతనా? లేక వారి కనెక్షన్ సుఖంతో ఉందా? మన స్మృతి ద్వారా కూడా, దు:ఖమిచ్చే పని వారిది కాదని ఋజువౌతుంది. ఒకవేళ దు:ఖం ఇస్తే వారిని స్మృతి ఎందుకు చేస్తాము? కానీ దు:ఖ సమయంలో భగవంతుడు మన గొప్ప మిత్రుడైనట్లు వారి పట్ల విశేషమైన ప్రేమ ఉత్పన్నమవుతుంది. కనుక పై విషయాలన్నిటితో ఏమి ఋజువౌతుందంటే వారికి తప్పకుండా మన సుఖముతోనే సంబంధముంది, దు:ఖానికి కారణం మరేదో ఉంది. ఇప్పుడు మూడవవారైతే లేనే లేరు. ఒకటి నేను, రెండు వారు. కనుక తప్పకుండా రెస్పాన్సిబుల్ నేనే. నా దు:ఖానికి నేనే నిమిత్తమవుతాను, ఆ దు:ఖంలో నేనే దు:ఖిస్తున్నాను. దు:ఖానికి జన్మనిచ్చింది కూడా నేనే కనుక భగవంతుడు దు:ఖమిచ్చాడని అనుకోవడం ఎంత తెలివిలేనితనమో గమనించండి. దేని నుండి విడుదల పొందాలనుకుంటున్నానో దానిని(దు:ఖాన్ని) నా కొరకు నేనే తయారు చేసుకుంటున్నాను, ఇది ఆశ్చర్యం కదా. నేను దు:ఖితమవ్వాలని కోరుకోనూ లేదు, నా కోరిక కూడా ఇది కాదు, కానీ నేను తయారుచేశానంటే, తయారు చేయడంలో తప్పకుండా నా తెలివితక్కువ తనం ఉంది. కావాలనుకోకపోయినా దు:ఖం తయారవుతూ పోతుంది కనుక ఏదో విషయంలో <u>నేను తప్పకుండా అజ్ఞానిగా, తెలివితక్కువగా ఉన్నాను. ఏ వస్తువు గురించి అయినా సమాచారం</u>

ముందే తెలుసుకోవాలి కదా. నాకు దాని గురించిన నాలెడ్జ్(తెలివి) ఉండాలి. మరి ఇటువంటి తెలివిని ముందే కనిపెట్టాలి కదా(తెలుసుకోవాలి కదా)! కానీ ఆశ్చర్యమేమిటంటే ఈ మాటను అర్థం చేసుకోవడానికి ఎన్ని సాకులు చెప్తారు! తీరిక లేదు, ఏం చెయ్యాలి, గృహస్థ వ్యవహారము మొదలైన వాటిని సంభాళించాలా, ఇది చెయ్యాలా........... అది చెయ్యాలా.......... ఏం చెయ్యాలి.......... అని అంటారు. కనుక వారు చూస్తూ ఉంటారు, దానినే సంభాళిస్తారు కూడా, అయితే అందులోనే దు:ఖిస్తూ పడి ఉన్నారు. కానీ నా గృహస్థం, నా కుటుంబం అని నా దు:ఖానికి నేనే రూపమిచ్చాను. వీటన్నిటినీ నేనే దు:ఖ రూపంలోకి తెచ్చాను. అయితే మొదట దాని అన్వేషణ జరగాలి. దు:ఖ రూపాన్ని తయారు చేయుటకు ముందు దానిని గురించి తెలుసుకోవాలి - నేను దేనినైతే తయారుచేసి అందులో దు:ఖిస్తున్నానో, దాని గురించిన వివరమంతా(జ్ఞానమంతా) ముందే ఉండాలి - దీని వలన నాకు దు:ఖం కల్గుతుందా? లేక ఇందులో కూడా ఏదైనా సుఖముందా లేక నాకు సుఖం లభించనే లభించదా లేక ఇంకేముంది? దీనిని గురించి కూడా తెలుసుకోవాలి.

మీ దు:ఖానికి కారణమైనదేదో, ఆ దు:ఖాన్ని నిర్మూలించే చికిత్స ఏదో ఇక్కడ మీకు వివరంగా తెలుపబడ్తుంది కదా! దు:ఖం ఎందుకు కలిగిందో తెలుసుకునే ఆవశ్యకత కూడా జీవితానికి ఎంతో ఉంది. పాపం ఎంత అజ్ఞానులుగా ఉన్నారో చూడండి. ఇక తెలుసుకున్నవారు కూడా ఏం చెయ్యాలి, ఎలా చెయ్యాలి, మా గృహస్థ వ్యవహారం వదిలేయాలా అని అడుగుతారు. ఇలా ఎన్నో సాకులు చెప్తూ ఉంటే ఆశ్చర్యం కలుగుతుంది. మనుష్యుల బుద్ధి ఇంత దు:ఖిస్తున్నా వారి బుద్ధి ఒక్కసారిగా ఈ విషయాల నుండి ఎంతగా దూరమైపోయిందంటే ఆ దు:ఖానికి కారణమేమిటి అన్న తెలివి లభిస్తున్నా అర్థం చేసుకొనుటకు సమయం ఇవ్వరు. మనము ఈ విషయాలన్నీ అర్థం చేసుకొని, ధారణ చేసి, అనుభవం సంపాదించి, ఇది అనుభవంతో చెప్పే మాట అని చెప్తాము. అనుభవమయ్యింది కనుకనే ఇంతగా చెప్పగల్గుతున్నాము. ప్రాక్టికల్‌గా ఏ విధంగా సుఖం ప్రాప్తి అవ్వగలదో చెప్తున్నాము. చాలా కాలం నుండి ఎవరి పై ఆశ ఉంచుకుంటూ వచ్చారో, ఇప్పుడు స్వయం ఆ సుఖదాతనే మనకు తన పరిచయాన్ని ఇస్తున్నారు. పిల్లలూ! అసలు మీరు ఎందుకు దు:ఖితులుగా అయ్యారో తెలుసా? కారణం అయితే మీరే. కానీ ఏ విషయం కారణంగా మీరు దు:ఖం పొందుతున్నారో, మీరు చేసే ఏ కర్మలు దు:ఖానికి కారణమవుతూ పోతున్నాయో, ఆ విషయమేదో వచ్చి అర్థం చేసుకోండి. చూడండి, ఇంతగా ఆఫర్ చేసినా కూడా ఆశ్చర్యమేమంటే, పాపం, మనం చెప్పేది విని కూడా ఇలాగే నడవాల్సిందే అని అంటారు. దీనినే అహో మమ మాయ అని అంటారు. ఒక్కసారిగా మాయ పట్టేసింది. ఏ విషయము కొరకు రోజంతా తల బాదుకుంటారో, అదే విషయము తండ్రి వచ్చి ఎదురుగా కూర్చొని చెప్తారు. పిల్లల సుఖానికి కారణమేమిటో, దు:ఖానికి కారణమేమిటో ఈ విషయాలన్నీ తండ్రి కూర్చొని అర్థం చేయిస్తారు. అయినా కూడా వారు తీరిక లేదు, ఏం చెయ్యాలి! అనేస్తారు.

తండ్రి స్వయంగా చెప్తున్నారు - మీరు నన్ను దు:ఖహర్త-సుఖకర్త అని మహిమ చేస్తూ పిలిచారు కనుక మీ దు:ఖాలన్నీ హరించి, సుఖాన్ని ప్రాప్తి చేయించేందుకు ఇప్పుడు నేను వచ్చాను. మీరు భగవంతుని ఎప్పుడూ, మీరు ఈ రోజు దు:ఖకర్త-సుఖహర్త అని అనలేదు. ఎల్లప్పుడూ దు:ఖహర్త అనే అన్నారు. కనుక తండ్రి చెప్తున్నారు - పిల్లలూ! నేను మీ దు:ఖాలను హరించేందుకు వచ్చాను. మీ

దు:ఖాలన్నీ తొలగిపోయేందుకు మీ ద్వారానే అటువంటి కర్మలు చేయిస్తాను కదా. ఆ కర్మల ద్వారా మీ దు:ఖాలన్నీ నష్టమైపోతాయి. కేవలం నేను మీకు ఏమి నేర్పిస్తానో, ఏమి అర్థం చేయిస్తానో దానిని అర్థం చేసుకొని ఆ పురుషార్థాన్ని ఉంచుకోండి(చేయండి). దాని ద్వారానే దు:ఖాన్ని పోగొట్టుకోండి. మీదే అయిన దు:ఖాన్ని నష్టం చేసుకొనుటకు నేను శిక్షణనిస్తాను. దానిని ధారణ చేయండి, ఎందుకంటే దు:ఖం మీదే కదా. కానీ చాలామంది ఎలాంటి కారణాలు చెప్తారంటే, పాపం! వారేదో భగవంతుని పై దయ చూపిస్తున్నట్లు ఆ కారణాలుంటాయి. చాలామంది సమయం లభిస్తే వస్తాము, చేస్తాము అని అంటారు. అరే! సోదరా! తినిపించడం-తాగించడం మొదలైన విషయాల కొరకు చేసే కర్మల నుండి తయారైన ఖాతాలలోనే తికమక పడి ఉన్నావు, అందులోనే కదా దు:ఖితుడిగా ఉన్నావు. ఒక వైపు దు:ఖం నుండి విడుదలవ్వాలని అంటూ, ఇంకొకవైపు ఈ దు:ఖాల నుండి విడుదలయ్యే మార్గాన్ని స్వయంగా భగవంతుడే తెలియజేస్తున్నా ఎవరి బుద్ధిలోనూ కూర్చోవడం లేదు. ఇదే విధంగా చాలామంది ఈ ధనము, సంపద, ఈ శరీరము మాయ అని భావిస్తారు. మేము ఈ మాయ నుండి విడుదలవ్వాలని ఆలోచించి అటువంటి యుక్తులు రచిస్తారు. కానీ మీ దు:ఖానికి కారణం అవి కాదు, వేరే ఏదో ఉంది. ఇవి నా రచన, ఇవన్నీ అనాదిగా ఉన్నాయి, అవి దు:ఖానికి కారణం కాదు. మీలో ఏదో ఒకటి అదనంగా వచ్చింది, దానినే పంచ వికారాల మాయ అని అంటారు. వికారాలను మాయ అని అంటారు. శరీరమూ వికారము కాదు, ప్రపంచమూ వికారం కాదు. ధనము, సంపద కూడా వికారాలు కావు. వికారాలనేవి వేరే. అవి వచ్చినందున ఇవన్నీ దు:ఖానికి కారణమైపోయాయి. లేకుంటే ఇవన్నీ ఆత్మకు సుఖమునిచ్చేందుకు కారణాలవుతాయి. వికారాలు లేని వారికి సంపద, ధనము మొదలైనవి ఏవైతే ఉన్నాయో, అవన్నీ సుఖమునిచ్చేవి. కానీ వాటిని గురించిన సంపూర్ణ జ్ఞానం లేనందున ఈ వస్తువులన్నీ దు:ఖమిచ్చేవిగా అయిపోయాయి. కనుక తండ్రి చెప్తున్నారు - నేను రచించిన ఈ రచన ఏదైతే ఉందో అది అనాది, అది ఎటువంటి దు:ఖానికి కారణం కాదు. మీరే దు:ఖానికి కారణమయ్యారు. మీలో ఏదో వేరేది వచ్చేసింది. ఆ వేరే వస్తువే పంచ వికారాలనే మాయ. ఇప్పుడు మీరు వీటిని తీసేయండి. అయితే కొంతమంది ఇవి కూడా భగవంతుడే ఇచ్చాడని అంటారు. కానీ భగవంతుడైతే సుఖమిచ్చే వస్తువులను ఇచ్చాడు కదా! అందులో మీరు వికారాలను పడేసి, వాటన్నిటిని పాడు చేసేశారు. అందువలన మీరు తండ్రి సంతానము, ఇప్పుడు మీరు వాటిని తీసేస్తే అవి మళ్ళీ మీ సుఖానికి కారణమైపోతాయని చెప్తున్నారు. కనుక ఇవన్నీ అర్థం చేసుకోవలసిన విషయాలు. అందుకే రండి, అర్థం చేసుకోండి అని పదే పదే చెప్తున్నారు. కానీ ఇక్కడకు చాలా మంది వస్తారు, వింటారు కూడా, కానీ బయటికి వెళ్ళారంటే అన్నీ సమాప్తమైపోతాయి. కనుక దీనిని ఆశ్చర్యమే అనాలి కదా. కానీ తమ జీవితం కొరకు ఏదైతే కోరిక పెట్టుకుంటూ వచ్చారో, దాని కారణం ఏది, ఏ విధంగా అది నాశనమవ్వాలో, వీటి గురించి వచ్చి కొంచెం అర్థం చేసుకోండి. ఏం చెయ్యాలి, ఇది చెయ్యాలా, అది చెయ్యాలా......... అని అనుకోకండి. చాలా మంది ఇదైతే వృద్ధాప్యంలో చేసే పని అని భావిస్తారు. అరే! జీవితాన్ని సంతోషంగా చేసుకోవడం వృద్ధులకు మాత్రమే అవసరమా! వృద్ధులంటే ఉల్టా మెట్లు ఎక్కి అది తప్పని గమనించిన తర్వాత దిగేవాడని అనుకుంటున్నారా. దానికంటే ఆ మెట్లు ఎక్కక మునుపే సంభాళించుకొని జీవితాన్ని ఎలా గడపాలో అర్థం చేసుకోవాలి కదా. కనుక ఇది తెలుసుకోవలసిన విషయం కదా. అందువలన వారికి సలహా ఇస్తున్నాను - ఈ విషయాలను

కొంచెం అర్థం చేసుకొని, మీ జీవితంలోని దు:ఖానికి మూలమేదైతే ఉందో, దు:ఖానికి కారణమేదో దానిని నిర్మూలించేందుకు పూర్తిగా ప్రయత్నించాలి.

ఎవరైతే అందరికీ తండ్రి అయినారో, వారి నుండి మన హక్కు తీసుకోవాలి. కేవలం వారిని తండ్రి అని అనడం కాదు, వారి నుండి ఏదైతే ప్రాప్తి కలుగుతుందో, దానిని తీసుకోవాలి. కానీ భగవంతుడు స్వయంగా కోట్లలో కొందరే నన్ను తెలుసుకుంటారని చెప్పారు. ఇప్పుడు అదే పరిస్థితి ఉంది. అయితే కొందరైతే ఉన్నారు కదా అని మళ్ళీ చెప్తారు. కోట్లలో కొందరే వస్తారు. వీరిలో ఎవరైనా ఉంటే వచ్చి వారి సౌభాగ్యాన్ని తయారు చేసుకుంటారేమో తెలియదు. మంచిది.

మధురమైన బాప్‌దాదా మరియు మమ్మాల ప్రియస్మృతులు మరియు గుడ్‌మార్నింగ్

వరదానము :- " ఈ పాత ప్రపంచాన్ని విదేశముగా భావించి దీని నుండి ఉపరామ్‌గా ఉండు స్వదేశీ భవ "

ఎలాగైతే కొంతమంది విదేశీ వస్తువులను తాకను కూడా తాకరో, మన దేశంలోని వస్తువులనే ఉపయోగించాలని భావిస్తారో అలా పిల్లలైన మీ కొరకు పాత ప్రపంచమే విదేశము. దీని నుండి ఉపరామ్‌గా ఉండండి అనగా పాత ప్రపంచంలో ఏ వస్తువులైతే ఉన్నాయో, స్వభావ - సంస్కారాలేవైతే ఉన్నాయో వాటివైపు కొద్దిగా కూడా ఆకర్షణ ఉండరాదు. స్వదేశీలుగా అవ్వండి అనగా ఆత్మిక రూపంలో మీ ఉన్నత దేశమైన పరంధామము మరియు ఈ ఈశ్వరీయ పరివారం లెక్కతో మధువన నివాసులమని భావించి ఆ నశాలో ఉండండి.

స్లోగన్ :- " చిక్కులలో(ఝమేలాలో) చిక్కుకొనుటకు బదులు సదా మిలన మేళాలో ఉండండి "